

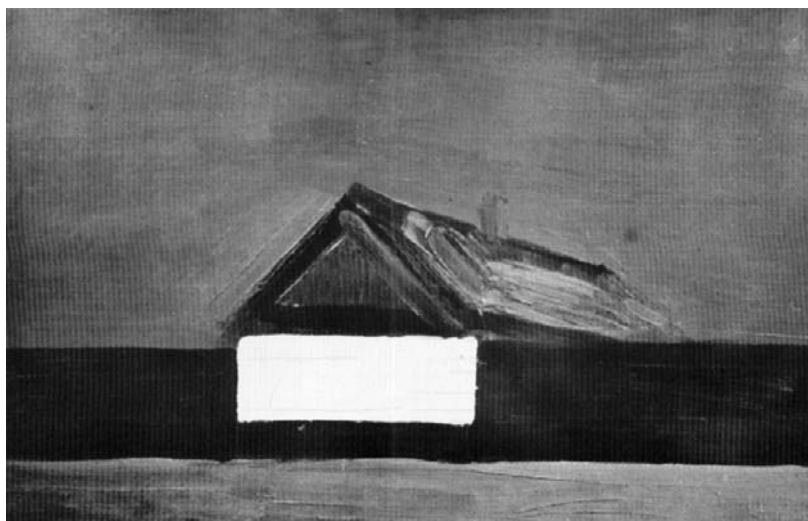
*fekete műanyag zacskóba csomagolva.
a revolveremben nem volt lövedék.*

(Branko Cegec: Fekete – ford. Virág Zoltán)

A „szöveg-kockák” kiegészítéseként jelentkeznek a nagyvárosi underground zene (The Smiths, The Stooges, Velvet Underground, Joy Division, Nick Cave stb.) reminiscenciája, szintén a hangulat, az „atmoszféra” tolmácsolásának kitűnő eszköze, s a kettő ötvözésével meg is érkeztünk a legújabb kor művészetéhez, a videoklipek világához, az önkifejezés legszabadabb, ámde legkuszább műfajához. A lehetőségek végtelenek, a szubjektivitás tűnhet öncélúnak és vitathatónak, de a legújabb kor (horvát) költője jogosnak és megkérdőjelezhetetlennek ítéli önmaga visszhangjait. Goran Rem, eszéki költő és irodalmár erről így ír: „Az összefüggéstelen leírások anyaga, a befejezetlenség kiindulópontja rendkívül sokszínű – a különféle medializált, pop, fogyasztói, technológiai, posztcivilizációs kultúrák által –, szétszabdalt jelenség. Az ilyen »egzotikus«, mini motívumokkal díszített szöveg képtelen befedni egy egész testet, a szubjektivitás testét.”

Csak remélni lehet, hogy e válogatást számos más, akár egyéni, akár összefoglaló lírát és/vagy prózát bemutató kötet követi, melyeken keresztül pontos és cizellált képet alkothatunk a hozzánk közel álló, ám a kulturális kapcsolatok tekintetében ködbe vesző horvát irodalomról.

Udalkó Ádám

KOHÁN GYÖRGY: HÁZ